

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 71 0 П 268619 20 Рев
Бања Лука, 11.03.2021. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Сенада Тице, као предсједника вијећа, Тање Бундало и Горјане Попадић, као чланова вијећа, у правној ствари тужитеља С.У.Ш. из Б.Л. и М.Ш. из Б.Л., које заступа пуномоћник М.П., адвокат из Б.Л., против туженог У.о.д.о.о. Б.Л., кога заступа пуномоћник И.С., адвокат из Б.Л., ради испуњења уговора и накнаде штете, вриједност спора 48.270,00 КМ, одлучујући о ревизији туженог против пресуде Окружног суда у Бањој Луци број 71 0 П 268619 19 Гж од 12.11.2019. године, на сједници вијећа одржаној дана 11.03.2021. године, донио је

ПРЕСУДУ

Ревизија, у побијаном дијелу којим је другостепеном пресудом жалба туженог одбијена и првостепена пресуда потврђена, се одбија.

Ревизија, у побијаном дијелу којим је другостепеном пресудом жалба туженог одбијена и потврђено првостепено рјешење, се одбацује.

Захтјев тужитеља за накнаду трошкова ревизионог поступка, на име састава одговора на ревизију у износу од 1.974,35 КМ, се одбија.

Образложење

Првостепеном пресудом Основног суда у Бањој Луци број 71 0 П 268619 17 П од 18.01.2019. године, одбијен је примарни тужбени захтјев тужитеља: да се обавезе тужени да тужитељици С.У.Ш. (у даљем тексту: првотужитељица) преда у власништво и посјед возило ... марке ..., радне запремине 1598, мотор 1.6.dCi4WD, снаге мотора 96, врста горива дизел, врста возила путничко, облик каросерије лимузина са закошеним вратима, број врата пет, број сједишта пет, боја 311Г-црна металик, које обавезе се тужени може ослободити ако јој у паричионом року од 30 дана од дана пресуђења исплати износ од 44.000,00 КМ, са законском затезном каматом у складу са висином законске затезне камате рачунајући од 17.07.2015. године па до исплате; да се обавезе првотужитељица да туженом преда у власништво и посјед возило ... марке ... број шасије ..., регистарских ознака ... у року од 30 дана од дана пресуђења; да се обавезе тужени да првотужитељици, на име накнаде штете, исплати износ од 900,00 КМ, са законском затезном каматом у складу са Законом о висини стопе затезне камате, рачунајући од 22.09.2017. године па до исплате; да се обавезе тужени да првотужитељици, на име накнаде штете, исплати износ од 3.370,00 КМ, са законском затезном каматом у складу са Законом о висини стопе затезне камате и то рачунајући:

- на износ од 450,00 КМ од 29.07.2017. године па до исплате,

- на износ од 450,00 КМ од 30.07.2017. године па до исплате,
- на износ од 220,00 КМ од 18.08.2017. године па до исплате,
- на износ од 2.250,00 КМ од 01.08.2017. године па до исплате, све у року од 30 од дана пресуђења,

као и да тужитељима надокнади трошкове поступка, са законском затезном каматом у складу са Законом о висини стопе затезне камате, рачунајући од пресуђења па до коначне исплате (став 1. изреке).

Истовремено, усвојен је евентуални тужбени захтјев тужитеља: те је раскинут усмени купопродајни уговор закључен дана 01.10.2015. године, између првотужитељице и туженог, којим је првотужитељица купила од туженог возило ... марке ... број шасије ..., регистарских ознака ...; тужени је обавезан да првотужитељици, на име поврата купопродајне цијене, исплати износ од 44.000,00 КМ, са законском затезном каматом у складу са Законом о висини стопе затезне камате, рачунајући од 17.07.2015. године па до исплате; првотужитељица је обавезана да туженом преда у власништво и посјед означено возило у року од 30 дана од дана пресуђења; тужени је обавезан да првотужитељици, на име накнаде штете, исплати износ од 900,00 КМ, са законском затезном каматом у складу са Законом о висини стопе затезне камате рачунајући од 22.09.2017. године па до исплате, те по истом основу износ од 3.150,00 КМ, са законском затезном каматом у складу са Законом о висини стопе затезне камате и то рачунајући:

- на износ од 450,00 КМ од 29.07.2017. године па до исплате,
- на износ од 450,00 КМ од 30.07.2017. године па до исплате,
- на износ од 2.250,00 КМ од 01.08.2017. године па до исплате.

Одбијен је захтјев тужитеља за исплату накнаде штете у износу од 220,00 КМ, са каматама на наведени износ почев од 18.08.2017. године па до исплате. Обавезан је тужени да тужитељима надокнади трошкове поступка у износу од 7.837,77 КМ, са законском затезном каматом рачунајући од пресуђења па до исплате, док је захтјев тужитеља за накнаду трошкова поступка, преко досуђеног износа, одбијен (став 2. изреке).

Првостепеним рјешењем број 71 0 П 268619 17 П од 07.03.2019. године одбијен је приједлог туженог за ослобађање од плаћања судске таксе на жалбу, као неоснован.

Другостепеном пресудом Окружног суда у Бањој Луци број 71 0 П 268619 19 Гж од 12.11.2019. године, жалба туженог је дјелимично усвојена и првостепена пресуда, у оспореном дијелу којим је одлучено о евентуалном тужбеном захтјеву и то досуђујућем дијелу одлуке о накнади материјалне штете у износу од 900,00 КМ (дио става 2. изреке првостепене пресуде) је преиначена тако што је захтјев првотужитељице за исплату овог износа на име накнаде материјалне штете одбијен, те је преиначена одлука о трошковима парничног поступка тако што је тужени обавезан да тужитељима на име накнаде трошкова поступка исплати износ од 7.690,60 КМ, умјесто ранијег износа од 7.837,77 КМ, док је жалба туженог у осталом дијелу одбијена и првостепена пресуда у преосталом побијаном дијелу којим је раскинут усмени купопродајни уговор, обавезан тужени да првотужитељици врати купопродајну цијену од 44.000,00 КМ, са законском затезном каматом, обавезана првотужитељица да туженом преда у посјед предметно возило и обавезан тужени да првотужитељици исплати накнаду штете у износу од 3.150,00 КМ (преостали дио става 2. изреке), потврђена.

Жалба туженог је одбијена и првостепено рјешење број 71 0 П 268619 17 П од 07.03.2019. године, потврђено. Одбијени су захтјеви странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Изјављеном ревизијом другостепену пресуду побија тужени, због повреде одредаба парничног поступка и погрешне примјене материјалног права, са приједлогом да се побијана пресуда преиначи и тужбени захтјев у цјелости одбије или да се иста укине и предмет врати на поновно суђење.

У одговору на ревизију тужитељи предлажу да се изјављена ревизија одбаци или да се иста одбије као неоснована.

Ревизија није основана у побијаном дијелу другостепене пресуде којим је жалба туженог одбијена и првостепена пресуда потврђена, док није дозвољена у побијаном дијелу другостепене пресуде којим је жалба туженог одбијена и првостепено рјешење потврђено.

Предмет спора у овој парници, у дијелу који је предмет испитивања по ревизији, је евентуални тужбени захтјев тужитеља (па се одлуком нижестепених судова о примарном тужбеном захтјеву овај суд неће ни бавити): да се раскине усмени купопродајни уговор закључен дана 01.10.2015. године између првотужитељице и туженог о куповини путничког моторног возила; да се тужени обавезе да првотужитељици на име поврата купопродајне цијене исплати износ од 44.000,00 КМ, са припадајућом законском затезном каматом; да се првотужитељица обавезе да туженом преда у посјед и власништво предметно возило; да се обавезе тужени да првотужитељици надокнади материјалну штету у износу од 900,00 КМ и у износу од 3.370,00 КМ, са припадајућом законском затезном каматом.

Одлучујући о захтјеву тужитеља, након оцјене проведених доказа, првостепени суд је утврдио: да су првотужитељица и тужени дана 01.10.2015. године закључили усмени купопродајни уговор о куповини предметног возила; да је возило купљено уз гаранцију у трајању до 30.09.2017. године; да је тужени дана 17.07.2015. године издао потврду да је првотужитељица извршила уплату износа од 44.000,00 КМ на име купопродајне цијене за ово возило; да се дана 31.05.2016. године догодио квар на возилу када се приликом вожње упалила жута упозоравајућа лампица која означава мотор, а одмах након ње и црвена лампица која захтијева тренутно гашење мотора, да је возило одвежено на поправку код туженог, којом приликом је урађена репарација ДПФ филтера, да је у моменту квара возило прешло 65.000,00 км; да је након урађене поправке возило прешло 2.200,00 км и да се поново покварило 13.09.2016. године, када је поново одвежено код туженог, којом приликом је урађена репарација ДПФ филтера, без замјене дјелова; да се трећи пут квар десио 29.11.2016. године при пређених 71.208,00 км, када су тужитељи били на путу за С. и да је возило одвезено у овлаштени сервис за Н.в.А д.о.о.С. гдје су урађене поправке, односно замјењен акумулатор и извршено репрограмирање ЕЦМ; да се четврти пут квар десио 15.03.2017. године на магистралном путу код Т. и да је у том моменту возило прешло 76.728,00 км, да је том приликом позвана Н.а. и да је возило шлеп службом одвежено у овлаштени сервис АЦО Витез, гдје је лежало 14 дана, којом приликом су замјењени дијелови (ЕРГ вентила, катализатора и ДПФ филтера); да се исти квар поновно десио на аутопуту С.-М. дана 14.07.2017. године, када је возило прешло 84.056,00 КМ и када се упалила црвена лампица и том приликом позвана Н.а. и возило шлеп службом одвежено у О. гдје је урађена репарација у овлаштенем сервису; да се шести квар десио 29.07.2017. године на аутопуту З.-Б., када се упалила жута лампица и да је вожња настављена са 3000 и више обртаја још 45 минута, али се лампица није угасила, да је квар пријављен овлаштенем сервису у С. Б.; да су тужитељи због квара на предметном аутомобилу дана 29.07.2017. године били

принуђени оставити ауто у овлашћеном сервису у С.Б., а пут за Б. наставити о свом трошку, као и пут за Б.Л.; да су тужитељи о свом трошку поново отишли у С.Б. и преузели ауто 18.08.2017. године; да је према потврди о редовном сервисном одржавању од 11.01.2016, 31.05.2016, 13.09.2016. и 16.08.2017. године, за предметно возило обављено редовно одржавање прописано у распореду одржавања у корисничком приручнику у заданим временским интервалима и да су тужитељи још увијек у посједу овог возила; да су у налазу и мишљењу вјештака М.Т. од 22.09.2017. године, констатовани кварови на предметном возилу који су се понављали 7 пута у гарантном року, вријеме и врста настанка кварова, те гдје су исти отклањани, да се неисправност у раду мотора очитује тако што жута лампица свијетли без трептања у случају када постоје одређене неправилности у раду мотора, односно система за убризгавање и издувног система и представља упозорење да се настави пажљиво возити до овлашћеног сервиса, а црвена лампица истог облика да представља упозорење на неправилности у раду мотора због којих је потребно да се мотор угаси и позове овлаштени сервис, да је евидентно да се на предметном возилу јављала грешка која је имала за посљедицу зачепљење ДПФ, која се у гарантном року више пута понављала што доводи до закључка да се ради о системској грешци и да овлаштени сервис није адекватно извршио поправку, те да је вјероватноћа поновне појаве исте грешке и у будућности велика све док се не изврши адекватна поправка која подразумијева поправку или замјену дијела подсистема или система који је узрок квара; да је пуномоћник тужитеља е-маил поруком дана 31.07.2017. године, која је упућена туженом и његовом пуномоћнику, захтијевао рјешавање питања у вези са недостацима на предметном возилу, да је доставио предрачун за изнајмљивање возила због одласка на пут и опомену у којој су назначени рачуни такси превозника, ради накнаде ових трошкова; да се е-маил поруком пуномоћника туженог од 31.07.2017. године, која је упућена на адресу пуномоћника тужитеља, пуномоћник туженог изјашњавао поводом поруке упућене туженом; да су е-маил поруке између странака размјењиване и дана 07.09.2017, 13.09.2017. и 22.09.2017. године; да из рачуна И.т. број ... од 29.07.2017. године произлази да је на име тужитеља М.Ш. (у даљем тексту: друготужитељ) издат рачун од стране наведене фирме на износ од 450,00 КМ везано за путну релацију Б.Л.-Б.; да из рачуна Б.р.т. број ... од 30.07.2017. године произлази да је тог дана и од стране ове фирме друготужитељу издат рачун на 450,00 КМ за релацију Б.-Б.Л., а затим и дана 18.08.2017. године издат рачун на износ од 220,00 КМ за релацију Б.Л.-С.Б., али се из рачуна не види на чије име је издат; да је дописом од 31.07.2017. године пуномоћник тужитеља обавијестио туженог о кваровима на предметном возилу и недостацима на истом, да је возило редовно сервисирано у овлашћеним сервисима, у којим сервисима су кварови отклањани, да је захтијевао замјенско возило у сервисима, али да им исто није дато, нити су им надокнађени трошкови, уз навођење да је тужитељима продато возило са недостатком који се не може отклонити обзиром да се квар и поред замијењених дијелова поново јавља, због чега тужитељи нису сигурни у предметно возило, па је тражио да им се обезбиједи замјенско возило ради одласка на планирани годишњи одмор (уплаћен годишњи одмор у Г.), те је захтијевао да се испуни уговор о продаји и у најкраћем року тужитељима преда друго возило исте марке, без недостатака, или да се исплати његова вриједност у новцу, уз тражење да се надокнади сва штета коју су тужитељи претрпјели због недостатака на возилу и трошкови адвоката; да из дописа који су прочитани пред првостепеним судом (31.07.2017, 22.09.2017, 27.09.2017, 05.10.2017, 12.10.2017, 27.10.2017, 11.01.2017. и 09.11.2017. године) произлази да се (поред размјењених е-маил порука) одвијала писмена кореспонденција између пуномоћника парничних странака везано за настанак кварова, гдје су кварови отклоњени-у којим сервисима, врста кварова; да из рачуна издатих од стране А.В., С.Б. од 18.08.2017. године, произлази да је овај рачун издат на износ од

1.513,61 хрватских круна на име првотужитељице ради сервисирања предметног возила; да су тужитељи на име одласка на годишњи одмор имали трошак рентакара у износу од 2.250,00 КМ; да из налаза и мишљења вјештака машинске струке Д.Т. од 07.06.2018. године произлази да је квар на мотору предметног возила први пут пријављен 31.05.2016. године, да је возило имало исту неисправност и приликом сервисног прегледа 06.06.2018. године и да се може закључити да је неисправност возила постојала и у тренутку подношења тужбе, а квар на возилу да егзистира у континуитету у различитим појавним облицима од смањења експлоатационих брзинских и вучних карактеристика возила, па до потпуне неспособности возила за самостално кретање, а да је у тренутку пробне вожње возило имало умањене експлоатационе брзинске и вучне перформансе и да се анализом историје сервисних интервенција на возилу може закључити да до израде налаза није утврђен узрок квара на возилу.

Код тако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је закључио да тужитељи нису доказали основаност примарног захтјева, али да су доказали основаност и висину евентуалног тужбеног захтјева, па је првостепеном пресудом одбио примарни тужбени захтјев, док је усвојио евентуални тужбени захтјев (осим што није досуђен износ од 220,00 КМ по рачуну И.т. од 18.08.2017. године). Првостепени суд је код усвајања евентуалног тужбеног захтјева цијенио: да је предметно возило од туженог купљено уз гаранцију до 30.09.2017. године; да су тужитељи у цјелости исплатили купопродајну цијену од 44.000,00 КМ; да су возило редовно одржавали и сервисирали у овлаштенем сервису; да су се у току гарантног периода на возилу почели појављивати кварови који су се манифестовали на различите начине (умањење брзинских и вучних карактеристика до потпуног онеспособљавања возила за вожњу); да су тужитељи у гарантном року обавијестили туженог о појави кварова; да је тужени од појаве првог квара па до момента пресуђења одбијао да прихвати рекламацију тужитеља, наводећи да није квар на мотору возила; да су се тужитељи, након што се возило шести пут покварило дана 29.07.2017. године, обратили туженом са писменим захтјевом за испуњење уговора о продаји, захтијевајући предају другог возила без недостатака, остављајући туженом примјерен рок, на што се тужени оглушио, па је закључио да је предметно возило предато тужитељима са материјалним недостатком који онемогућава његову редовну употребу и који квар се појавио у гарантном року, али није могао бити отклоњен, да се ради о скривеном недостатку и да су тиме испуњени услови из члана 26. Закона о заштити потрошача у Републици Српској, према којем је у случају недостатка на производу трговац, по захтјеву и избору потрошача, дужан вратити плаћени износ и накнадити стварне и разумне трошкове враћања производа са недостатком, као и из одредбе члана 488. Закона о облигационим односима („Службени лист СФРЈ“, број 29/78, 39/85, и 57/89, те „Службени гласник Републике Српске“, број 17/93, 3/96, 39/03 и 74/04-у даљем тексту: ЗОО), за усвајања евентуалног захтјева. Првостепени суд је висину материјалне штете утврдио на основу рачуна који су изведени као доказ, те је досудио накнаду штете у износу од 900,00 КМ и 2.250,00 КМ, док је одбио захтјев тужитеља за накнаду штете у износу од 220,00 КМ из разлога што из рачуна издатог на наведени износ од стране И. Т., под бројем ..., од 18.08.2017. године, не произлази на чије име је издат овај рачун.

Одлучујући о жалби туженог, другостепени суд је прихватио чињенично утврђење првостепеног суда, али је становишта да усвајање евентуалног тужбеног захтјева има упориште у одредбама члана 501, 502. и 504. ЗОО, у вези са одредбом члана 132. истог закона. Другостепени суд образлаже да су тужитељи у гарантном року обавијестили туженог о квару на возилу, који се више пута понављао и чији узрок није утврђен, те су од туженог тражили да се испоштује купопродајни уговор и да им се преда

исправно возило, а у противном да ће раскинути уговор, па да им тиме, сагласно означеним законским одредбама, припада право на раскид уговора и поврат износа уплаћеног на име купопродајне цијене, као и да им због немогућности кориштења возила припада право на накнаду претрпљене штете, која се огледа у трошковима превоза на релацији Б.Л.-Б. и обрнуто у дане 29.07.2017. и 30.07.2017. године, као и кориштењу рентакара у вријеме планираног и резервисаног годишњег одмора. Сагласно томе, другостепени суд је одлучујући о жалби туженог првостепену пресуду потврдио у усвајајућем дијелу одлуке о евентуалном тужбеном захтјеву, осим у дијелу којим је досуђена накнада материјалне штете у износу од 900,00 КМ (трошкови вјештачења на захтјев тужитеља по вјештаку М.Т.), налазећи да исто није било неопходно и да су тужитељи другим изведеним доказима доказали кварове на возилу, у којем дијелу је дјелимичним усвајањем жалбе првостепену пресуду преиначио и тужбени захтјев у том дијелу одбио. У одговору на жалбене наводе, другостепени суд је нашао да није основан приговор мањкања активне легитимације на страни друготужитеља, јер да су тужитељи предметно возило купили током брака, који и данас траје, па да се ради о заједничкој имовини стеченој у браку парничних странака.

Правилност и законитост другостепене пресуде, ревизионим наводима туженог, у оспореном дијелу којим је жалба туженог одбијена и првостепена пресуда потврђена, није доведена у озбиљну сумњу.

Према одредби члана 501. ЗОО продавац и произвођач солидарно одговарају купцу на основу гаранције за исправно функционисање продане ствари.

Одредбом члана 502. став 1. ЗОО је прописано да купац може због неисправног функционисања захтјевати од продавца, односно од произвођача, оправку или замјену ствари у току гарантног рока, без обзира на то када се недостатак у функционисању појавио.

Сагласно одредби члана 504. ЗОО ако продавац не изврши у разумном року оправку или замјену ствари, купац може раскинути уговор или снизити цијену и захтјевати накнаду штете.

Према чињеницама које су утврдили нижестепени судови, на возилу које су тужитељи купили од туженог, уз гаранцију, први пут квар се појавио 31.05.2016. године, а возило је имало исту неисправност и приликом сервисног прегледа од стране вјештака Д.Т. 06.06.2018. године (којом приликом је поново упаљена жута лампица која указује на неисправан рад мотора). Током наведеног периода на путничком моторном возилу тужитеља су се у више наврата појављивали кварови који су онемогућавали управљање возилом. Приликом појаве кварова тужитељи су возило поправљали у овлаштеним сервисима за N. возила, али очигледно исто није резултирало адекватном поправком или замјеном дјелова, тако да купљено возило није исправно, нити је сигурно за вожњу.

Тужитељи су у пет наврата поправљали предметно возило, а када им се возило шести пут покварило дана 29.07.2017. године, дописом од 31.07.2017. године обратили туженом са писменим захтјевом за испуњење уговора о продаји, којим су захтјевали предају другог возила без недостатака, за шта су туженом оставили примјерен рок, а у противном да ће раскинути купопродајни уговор. Како се тужени на њихов захтјев оглушио, а на возилу су се и даље дешавали кварови и возило до данас није исправно, нити је утврђен прави узрок квара, то сагласно цитираним законским одредбама

тужитељима припада право на раскид уговора и на поврат купопродајне цијене (уз обавезу враћања неисправног возила туженом), као што је то правилно закључио и другостепени суд. Сагласно наведеним законским одредбама тужитељима припада и право на накнаду штете, коју су претрпјели услед квара возила на путу и немогућности да купљеним возило оду на планирани и резервисани годишњи одмор. Стога је побијаном пресудом (у дијелу у којем је жалба туженог на првостепену пресуду одбијена) правилно усвојен захтјев тужитеља за раскид предметног купопродајног уговора, наложен поврат купопродајне цијене (уз обавезу тужитеља да неисправно возило врате туженом), те тужени обавезан на накнаду материјалне штете (која је документована одговарајућим рачунима) у износу од 2.250,00 КМ и износу од по 450,00 КМ.

Не могу се прихватити ревизиони наводи да су тужитељи, да би остварили право на раскид уговора, возило морали предати туженом, а не неком трећем, јер су тужитељи када се десио седми квар на возилу исто (јер није било у возном стању) на тражење туженог оставили у овлаштену сервису за N. возила у Б., нити се могу прихватити даљи наводи да је тужба тужитеља преурањена. Наиме, како су се, у оквиру гарантног рока, понављали кварови на возилу тужитеља, који очигледно нису адекватно ријешени, те како се тужени оглушио на њихов захтјев за испуњење уговора и предају исправног возила, а да не би изгубили права по основу гаранције за исправно функционисање ствари, тужитељима је једино остало да поднесеном тужбом (суду поднесена дана 26.09.2017. године у оквиру гарантног рока) захтијевају права која им на темељу наведених законских одредаба припадају. При томе, како се ради о солидарној одговорности произвођача и продавца по основу гаранције за исправно функционисање ствари, то су без основа и ревизиони наводи да продавац не може бити одговоран „за погрешну поправку“.

Исказ свједока Б.Г., на који се тужени позива у ревизији, није од утицаја на одлуку у овој правној ствари, јер се тај свједок изјашњавао о кориштењу предметног возила у периоду прије предметне купопродаје. Позивање туженог на радни налог од 01.08.2017. године сервиса из С.Б., не доводи у питање утврђење нижестепених судова да се шести квар десио дана 29.07.2017. године на аутопуту Б.-З.. Исто тако, неосновани су наводи ревидента да је том приликом возило у сервису у С.Б. поправљено, па да није ни било потребе да тужитељи узимају рентакар возило како би отишли на планирани и резервисани годишњи одмор, јер тужитељи (према чијем исказу произлази да су у том периоду имали мало дијете) са правом се нису усудили да са неисправним возилом (јер се возило и након тога кварило и ни сада није исправно) иду на дужи пут.

Сагласно датим разлозима, ревизија туженог, у побијаном дијелу којим је другостепеном пресудом жалба туженог одбијена и првостепена пресуда потврђена, није основана, па је иста у овом дијелу одбијена, примјеном одредбе члана 248. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09, 61/13 - даље: ЗПП).

Насупрот томе, ревизија туженог у побијаном дијелу којим је жалба туженог одбијена и потврђено првостепено рјешење број 71 0 П 268619 17 П од 07.03.2019. године није дозвољена.

Наиме, означеним првостепеним рјешењем је одбијен захтјев туженог за ослобађање од плаћања судске таксе на жалбу, а другостепени суд је жалбу туженог одбио

и првостепено рјешење потврдио. Према одредби члана 254. став 1. ЗПП странке могу изјавити жалбу и против рјешења другостепеног рјешења којим је поступак правоснажно завршен, па како наведено рјешење нема карактер рјешења којим се поступак правоснажно завршава, произлази да ревизија туженог у овом дијелу није дозвољена. Стога је иста у овом дијелу одбачена, примјеном одредбе члана 247. став 1. и 2. ЗПП.

Захтјев тужитеља за накнаду трошкова ревизионог поступка, на име састава одговора на ревизију у износу од 1.974,35 КМ, је одбијен, јер се не ради о нужном трошку у смислу одредбе члана 387. став 1. ЗПП.

Предсједник вијећа
Сенад Тица

За тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Биљана Аћић